

"Evet, lezzetli üzüm salkımlarının hâsiyetleri, kuru çubuğunda aranılmaz. İşte ben de öyle bir kuru çubuk hükmündeyim." Üstad burada neden yaş değil de "kuru çubuk" diyor, nasıl anlayabiliriz?

"**Kuru çubuk**" ifadesi, nimete vesile olan şeyin ne kadar zayıf ve tesirinin ne kadar az olduğuna kinayedir. **Yaş** ifadesi, kuru ifadesine göre biraz daha ehemmiyet arz eder. Bu yüzden Üstad Hazretleri Risale-i Nur'un bir ikram-ı ilahî olduğuna dikkat çekmek için, kendi nefsinin hiç olduğunu "**kuru çubuk**" mesabesinde olduğunu ifade ediyor.

Mesela, bal çok kıymetli ve güzel bir nimet iken, ona vesile olan arı, balı yapmaktan acizdir. Elma çok kıymetli ve sanatlı bir nimet iken, ona sebep olan ağaç akıl ve iradeden mahrumdur. Şayet ağaç çok zeki ve ilim sahibi bir varlık olsa idi, elmayı ondan bilme gafleti içine girerdik. Materyalistler bu hâli ile bile elmayı ona veriyorlar.

O harika meyve kuru ağacın işi olamaz. O meyvenin vücuda gelebilmesi için kâinat lazımdır. O meyve kâinat fabrikasında dokunmuştur. O ağaç, Cenab-ı Hakk'ın **Rezzak** ismine aynadır ama meyveleri yapan o ağaç değildir. Ağaç, insanları tanımaz, onların meyveye ihtiyaçları olduğunu bilmez. O meyveye bir sebeptir. O tenteneli perde arkasında Allah'ın **Rezzak, Kerim, Latif** isimleri vardır. Tabiat perdesinde Allah'ın esma ve sıfat tecellilerini okuyamayan insanlar için tabiat tenteneli bir perde olmaktan çıkar, hakikatleri görmeye engel kalın bir perde olur.

İşte arıyı bala, ineği süte, tavuğu yumurtaya ve ağacı meyveye sebep yapan Allah, hidayet, iman, güzel ahlak gibi manevî nimetlere de mürşidleri vesile etmiştir.